

καιρὸς εἰπεῖν καὶ πυθέσθαι, τί αἰσχρόν ἐστι, τὸ σολοικίσαι
καὶ διαστρέψαι τὸ πρόσωπον ἢ τὸ λῦσαι τὸν νόμον καὶ
παραβῆναι τὸν δρκον καὶ πλέον νεῖμαι τῷ πονηρῷ τοῦ
ἀγαθοῦ παρὰ τὸ δίκαιον. ἔτι τοίνυν, ὥσπερ Νικόστρατος
5 δὲ Ἀργεῖος Ἀρχιδάμον παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ χρήμασι
πολλοῖς καὶ γάμῳ γυναικὸς ὡς βούλεται Λακαίνης προδοῦ-
ναι Κρῶμνον οὐκ ἔφη γεγονέναι τὸν Ἀρχίδαμον ἀφ’
B Ἡρακλέους· ἐκεῖνον μὲν γὰρ ἀποκτιννύαι περιόντα τοὺς
πονηρούς, τοῦτον δὲ τοὺς χρηστοὺς ποιεῖν πονηρούς.
10 οὕτω καὶ ἡμῖν πρὸς ἄνθρωπον ἀξιοῦντα καλὸν κάγαθὸν
λέγεσθαι ϕῆτέον, ἀν βιάζηται καὶ δυσωπῇ, μὴ πρέποντα
ποιεῖν μηδὲ ἀξια τῆς περὶ αὐτὸν εὐγενείας καὶ ἀρετῆς.

17. Ἐπὶ δὲ τῶν φαύλων ὁρᾶν χρὴ καὶ διανοεῖσθαι, τὸν
φιλάργυρον εἰ δυσωπήσεις ἄνευ συμβολαίου δανεῖσαι
15 τάλαντον ἢ τὸν φιλότιμον ἐκστῆναι τῆς προεδρίας ἢ τὸν
φίλαρχον τῆς παραγγελίας ἐπίδοξον ὅντα κρατήσειν. δεινὸν
γὰρ ἀν ἀληθῶς φανείη τούτους μὲν ἐν νοσήμασι καὶ παθή-
μασιν ἀκάμπτους διαμένειν καὶ ἔχυροὺς καὶ δυσμεταθέ-
C τους, ἡμᾶς δὲ βουλομένους καὶ φάσκοντας εἶναι φιλοκά-
λους καὶ φιλοδικαίους μὴ κρατεῖν ἔαυτῶν ἀλλ’ ἀνατρέπε-
σθαι καὶ προΐεσθαι τὴν ἀρετήν. καὶ γάρ, εἰ μὲν οἱ δυσ-
ωποῦντες ἐπὶ δόξῃ καὶ δυναστείᾳ τοῦτο ποιοῦσιν, ἀτοπόν
ἐστι κοσμοῦντας ἐτέρους καὶ αὔξοντας ἀσχημονεῖν αὐτοὺς
καὶ κακῶς ἀκούειν (ὥσπερ οἱ παραβραβεύοντες ἐν τοῖς
25 ἀγῶσι καὶ περὶ τὰς χειροτονίας ἐξ οὐ προσηκόντων
ἀρχεῖα καὶ στεφάνους ἄλλοις χαριζόμενοι καὶ δόξαν